

Oświadczenie złożone
przez senatorów: Grzegorza Wojciechowskiego,
Zdzisława Pupę oraz Wojciecha Skurkiewicza,
na 77. posiedzeniu Senatu
w dniu 26 maja 2011 r.

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego oraz do prezesa Najwyższej Izby Kontroli Jacka Jezierskiego

Szanowny Panie Ministrze! Szanowny Panie Prezesie!

W ramach działalności interwencyjnej zapoznałem się z decyzją dyrektora Izby Celnej w Przemysłu (decyzja nr 4000000-IAGR-9116-94/2011/WK z 22 kwietnia 2011 r.) dotyczącą odmowy umorzenia zaległości podatkowych wobec firmy rodzinnej z województwa podkarpackiego, która wskutek drobnych błędów formalnych w sprawach podatkowych została całkowicie zniszczona przez przypisane jej konsekwencje podatkowe tych błędów.

Sprawa ta była zresztą przedmiotem mojego oświadczenia senatorskiego z dnia 4 lutego 2011 r., na które otrzymałem niesatysfakcjonującą mnie odpowiedź ministra finansów z dnia 14 marca 2011 r.

Tym razem moje zdumienie wzbudził następujący fragment uzasadnienia decyzji dyrektora Izby Celnej w Przemysłu:

(...) W rozpatrywanej sprawie (...) podstawę rozstrzygnięcia stanowi również przepis art. 67a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej, w myśl którego organ podatkowy na wniosek podatnika w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może:

– odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji, o której mowa w art. 53a;

– umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Decyzje podejmowane w oparciu o cytowany przepis oparte są na uznaniu administracyjnym. Oznacza to, że ustawodawca pozostawił organowi podatkowemu możliwość negatywnego rozstrzygnięcia dla Strony, nawet przy stwierdzeniu ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego. Dalej w decyzji tej wskazane zostały liczne wyroki sądów administracyjnych potwierdzające przytoczony pogląd dyrektora.

W związku z tym mamy następujące pytania do ministra finansów.

1. Czy rzeczywiście jest tak, że urzędnicy skarbowi mogą dowolnie decydować o ulgach podatkowych i odmawiać ich udzielenia nawet wtedy, gdy za ich udzieleniem przemawia ważny interes publiczny?

2. Czy urzędnicy skarbowi mogą zatem postępować wbrew interesowi publicznemu?

3. Czy nie uważa Pan Minister, że taka dowolność postępowania, jaką zadeklarował dyrektor Izby Celnej w Przemysłu, jest w najwyższym stopniu korupcyjna?

4. Czy wobec niedopuszczalnej, moim zdaniem, dowolności postępowania w sprawie firmy, której dotyczyła ta decyzja, Pan Minister zbada i skontroluje prawidłowość tej decyzji? Zwracam uwagę, że z powodu niewielkich uchybień doszło tam do obciążenia firmy, które całkowicie zrujnowało jej właścicieli.

Do prezesa Najwyższej Izby Kontroli kierujemy zaś sugestie dotyczące przeprowadzenia kontroli prawidłowości postępowania organów skarbowych w zakresie udzielania ulg podatkowych, głównie pod kątem dowolności postępowania w tych sprawach i możliwej korupcyjności takich praktyk.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Zdzisław Pupa
Wojciech Skurkiewicz